

såges både för v. a. o. n. — *Inflyttande*, n. 4. o. *Inflyttning*, f. 2.

INFLÄTA, v. a. 1. 1) Fläta något in uti eller emellan en sak. *I silkesband i håret.* — 2) (fig.) a) Sätta något in uti eller emellan en sak, på ett sätt, som liknar flätning. *Namnchifferrn var i-d med blommor.* — b) I en bok, en skrift o. s. v., tillfälligtvis och mera såsom bisak införa något, som ej egentligen hör dit. *I Don Quixote äro många episoder i-de.* — Äfv. *Fläta i'n* (för alla bem.) — *Inflätande*, n. 4. o. *Inflätning*, f. 2.

INFOGA, v. a. 1. 1) Genom fogning inpassa. *I en sten emellan tvenne andra. I bottnen i en tunn.* — 2) (fig.) Införa, inpassa. — Äfv. *Foga i'n.* — *Infogande*, n. 4. o. *Infogning*, f. 2.

INFORDRA, v. a. 1. Begära att inbekomma. Brukas i affärspråket och embetsmannastil. *I betalning. I utlåntande af ett embetsverk.* — *Infördrande*, n. 4. o. *Infördring*, f. 2.

INFORMATION, innfärrmatschón, f. 3. Undervisning.

INFORMATOR, innfärrmätårr, m. 3. Enskilt lärare, huslärare.

INFORMERA, innfärrmèra, v. a. 1. Undervisa.

INFOT, innfót, m. sing. (jäg.) Vildspår intill ett stånd eller annat ställe, hvaromkring man ringar.

INFRIA, v. a. 1. (i affärspråket) Inlösa. *I en skuldsedel.* — *Infriande*, n. 4.

INFRYSA, v. n. 3. (böjes som *Frysa*) Såges om något, som rundt omkring blir omgifvet af ett fruset ämne, så att det ej kan röras ur stället. *Ett skepp, som infrusit.* — Äfv. *Frysa i'n.*

INFRYSANDE, n. 4. Händelsen, då något infrysar.

INFRYSNING, f. 2. 1) Se *Infrysande*. — 2) Infruset tillstånd.

INFRÄTA, v. n. o. INFRÄTA SIG, v. r. 2. Frätande intränga. — Äfv. *Fräta i'n* o. *Fräta i'n sig.* — *Infrätande*, n. 4. o. *Infrätning*, f. 2.

INFUNDERA, innfunndèra, v. a. 1. (farm.) Slå vatten på något växt- eller djurämne, för att upplösa det eller derur draga i vatten lösliga beståndsdelar.

INFUSION, innfuschón, f. 3. (farm.) Benämning på lösningen, som uppkommer, då vatten blifvit slaget på något växt- eller djurämne, för att upplösa det eller derur draga i vatten lösliga beståndsdelar.

INFUSIONSDJUR, innfuschónsjúr, n. 3. Benämning på djur, som lefva i flytande ämnen och äro så små, att de ej kunna skönjas med blotta ögat. Kallas så, emedan de visa sig i stor mängd uti vatten, hvari växt- och djurämnen äro upplösta.

INFÄLLA, v. a. 2. Låta falla in. — Äfv. *Fälla i'n.* — *Infällande*, n. 4. o. *Infällning*, f. 2.

INFÄLLE, n. 4. Se *Infäll*, 4.

INFÄSTA, v. a. 1. o. 2. Fästa något in uti eller emellan. *I papper i en bok, emellan bladen af en bok.* — Äfv. *Fästa i'n.* — *Infästande*, n. 4. o. *Infästning*, f. 2.

INFÖDD, a. 2. Född i landet. *Rikets i-a befolkning. I Svensk, Fransman, född i Sverige, Frankrike.* — Brukas ofta substantivt. *De i-e. En i.*

INFÖDING, m. 2. En, som är infödd i ett land. *I-arne i Amerika.*

INFÖDINGSRÄTT ell. INFÖDSLORÄTT, m. sing. Se *Indigenat*.

INFÖR, i'nnför o. innfö'r, prep. Framför, i närvaro af (domare, myndighet, o. s. v.). *I domaren, rätten. Stå i. konungen. Seödra i. altaret. i. Gud.*

INFÖR, i'nnför ell. INFÖRE, i'nnföre, adv. Inåt.

INFÖRA, v. a. 2. 1) Föra till det inre af ett rum, ett ställe, o. s. v. *I säd i ladorna.* — 2) Förflytta utrikes ifrån in i ett land. *I varor.* — 3) Göra, att något kommer in bruk. *I en sed, ett bruk, ett mod.* — 4) På ett eller annat sätt laga, att en sak kommer in uti något. *I en trådsände i nålsögat. I en sond, bougie.* — *Syn.* Inträda, Insticker, Insätta. — 5) Anteckna; låta inflyta i skrift, låta trycka. *I en post i en räkning. I något i texten, i en not. I, låta i. något i en tidningsartikel. I ett vilkor i kontraktet.* — 6) *I i ett sällskap*, dit ledsaga någon och göra honom bekant med dervarande personer. *I någon i världen*, leda en yngling eller ung flicka på de första stegen i umgängsverlden. *I någon talande*, i skrift framställa någon så. *I på teatern*, i en teaterpjäs framställa en personage. *I i besittning*, i laga ordning sätta i besittning. *I i boet*, medbringa, medhafva (förmögenhet) i boet, då man gifter sig. — Äfv. *Föra i'n* (för alla bem.).

INFÖRÄNDE, n. 4. Handlingen, hvarigenom någon eller något införes (i alla bem.).

INFÖRLIFVA, v. a. 1. (t. *einverleiben*) Föräna något mindre med ett större, så att af begge blifva ett. *I ett hemman med ett gods, en provins med riket. I ett folk med ett annat.* — *Införlifvande*, n. 4.

INFÖRNING, f. 2. Se *Införande*.

INFÖRSEL, m. sing. 1) Införande af varor i ett land. *Värdet af i-n öfverstiger utförseln. En vara tillåten till i.* — 2) *I kallas i lagspråket*, då en fordringsägare genom laga utslag erhåller sin fordran intagen såsom en del af gäldenärens egendomsvärde eller lön.

INFÖRSKAFFA, v. a. 1. Förskaffa in (i landet, staden, huset, o. s. v.). — Äfv. *Förskaffa i'n.* — *Införskaffande*, n. 4. o. *Införskaffning*, f. 2.

INFÖRSKRIFNING, f. 2. 1) Skrifvande till utrikes ort, med begäran om öfersändning af en vara. — 2) Varor, som införskrifvas eller blifvit införskrifna. *En stor i.*

INFÖRSKRIFVA, v. a. 3. (böjes som *Skrifva*) Skrifva till person å utrikes ort med begäran om öfersändning af någon vara. *I hudar från Brasilien.* — Äfv. *Förskrifva i'n.* — *Införskrifvande*, n. 4.

INGALEDES, adv. (af *Ingen* och *Led*, sätt) Se *Ingalunda*. Brukas föga.

INGALUNDA, adv. (af *Ingen* och gamla ordet *Lund*, sätt) På intet sätt, för ingen del, alldeles icke.

INGE, i'nnjé, sammandraget af *Ingifva*.

INGEFÄRA, i'nngefå'ra, f. sing. Allmänt bekant krydda, utgörande roten af en tropisk växt med samma namn. Zingiber officinale. — *Dansk I.*, växten *Arum maculatum*, hvars rot innehåller en ganska skarp saft.

INGEFÄRSOCKER, n. sing. (kond.) Socker, kokt med ingefära.

INGEN, i'nn'g'n, m. o. f. INTET, i'nnntätt, n. pron. a. o. s. (i plur. *inga*) Icke någon. a) (adjektiv) *Ingen menniska. Intet ord. Han är i.*